

Sygn. akt I.Ca 42/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2021 roku

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Cezary Olszewski
-----------------	----------------------

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2021 roku w Suwałkach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. M. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w S.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego (...) S.A. w W. od wyroku Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 17 grudnia 2020 roku, sygn. akt I C 577/20

I. Oddala apelację.

II. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda M. M. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w S. kwotę 450 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego przed sądem II-giej instancji z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia następnego po upływie tygodnia od dnia doręczenia odpisu wyroku.

SSO Cezary Olszewski

Sygn. akt I Ca 42/21

UZASADNIENIE

Powód M. M. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w S. zainicjował powództwo przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.. W ramach wniesionego pozwu żądał zasądzenia od pozwanego kwoty 4158,63 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 02 maja 2020 roku do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania, z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego.

Motywuując pozew powód wskazywał, że w wyniku kolizji mającej miejsce w dniu 04 kwietnia 2020 roku doszło do uszkodzenia samochodu marki A. R. (...), będącego własnością poszkodowanego M. Ł.. Z uwagi na potrzebę korzystania z samochodu poszkodowany, w dniu wypadku, zawarł z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego marki S. (...), na czas naprawy uszkodzonego pojazdu. Koszt najmu samochodu zastępczego wynosił 260 zł netto za dobę. Umową cesji z dnia 24 kwietnia 2020 roku poszkodowany (cedent) przelał na rzecz powoda (cesjonariusza) wierzytelność przysługującą mu z tytułu uszkodzenia samochodu marki A. R. (...) nr. rej (...), stanowiącą część odszkodowania w zakresie kosztów korzystania przez poszkodowanego, cedenta, z samochodu zastępczego. Powód przedstawił pozwanemu informację o zawartej z poszkodowanym umowie najmu, fakcie zawarcia cesji oraz przedłożył cennik kosztów najmu samochodu zastępczego. Mając na względzie zlikwidowanie szkody, poszkodowany w dniu 24 kwietnia 2020 roku zwrócił zastępczy samochód, w następstwie czego powód wystawił fakturę za najem, na kwotę

7495,01 zł. Powód wskazywał, iż na etapie likwidacji szkody pozwany zaaprobował tytułem najmu pojazdu kwotę 4302,54 zł, przy czym przyjął jako dobową stawkę najmu 159 zł. Powód argumentował nadto, iż dotychczas uznana i wypłacona mu przez pozwanego kwota nie wyczerpuje przysługującego mu roszczenia, mającego oparcie w zawartej z poszkodowanym umowie cesji.

Dnia 16 czerwca 2020 roku Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Suwałkach wydał nakaz zapłaty, sygn. akt I Nc 632/20, którym uwzględniono roszczenie powoda w całości. Przedmiotowy nakaz został zaskarżony przez pozwanego, który wnosił o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania. Kwestionował przyjętą przez powoda dobową stawkę najmu pojazdu. Ponadto wskazywał, iż poszkodowany uchybił zasadom minimalizacji szkody, decydując się na najem pojazdu zastępczego z pominięciem oferty przedstawionej przez pozwanego. Powód zaś, zdaniem pozwanego, przyjął i zastosował zawyżone stawki i czas najmu. Analizując dostarczoną przez powoda fakturę pozwany zaaprobował okres najmu pojazdu zastępczego, odpowiadający 21 dniom zaś jako stawkę dobową przyjął 99zł, wypłacając z tego tytułu kwotę 2557,17 zł. Jednocześnie pozwany podkreślał, iż powód nie wykazał poniesienia kosztów najmu, zatem nieuprawnione było stanowisko, iż poniósł on szkodę w postaci straty.

Uwzględniając zaprezentowane stanowiska stron wyrokiem z dnia 17 grudnia 2020 roku, sygn. akt I C 577/20, Sąd Rejonowy w Suwałkach uwzględnił powództwo w całości zasądzając od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda M. M. 4158,63 zł, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie. Tytułem rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1835,24 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, od dnia uprawomocnienia wyroku do dnia zapłaty. Nakazał również zwrócić powodowi kwotę 1281,76 zł, jako nadpłaconą kwotę kosztów sądowych.

Przedmiotowy wyrok stanowił efekt następujących ustaleń faktycznych i rozważań prawnych:

Dnia 04 kwietnia 2020 roku miała miejsce kolizja drogowa, w następstwie której uszkodzony został samochód, o nr. rej. (...), należący do M. Ł.. Sprawca wypadku posiadał ważne ubezpieczenie OC w ramach umowy zawartej z (...) S.A. z siedzibą w W.. W tym samym dniu poszkodowany wynajął od M. M., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...), pojazd zastępczy marki S. (...) nr. rej. (...). Okres najmu trwał od 04 kwietnia 2020 roku do 24 kwietnia 2020 roku. Koszt najmu za dobę w okresie przekraczającym 14 dni została określona przez wynajmującego na 260 zł netto. Ostateczny koszt za cały okres najmu został ustalony na kwotę 6715,80 zł brutto. Z uwagi na potrzebę użytkowania pojazdu posiadającego hak holowniczy, poszkodowany był zmuszony skorzystać z wypożyczalni powoda, bowiem żaden inny analogiczny punkt w regionie nie posiadał na wynajem samochodu z zamontowanym uchwytem holowniczym.

W następstwie sporządzonej przez działającego z ramienia pozwanego rzeczoznawcy kalkulacji kosztów naprawy pojazdu, koszt przywrócenia pojazdu do stanu sprzed wypadku oszacowano na kwotę 12.322,52 zł brutto, którą to kwotę wypłacono poszkodowanemu. Z uwagi na zakończenie okresu najmu pojazdu zastępczego, dnia 24 kwietnia 2020 roku wynajmujący M. M. przedstawił poszkodowanemu M. Ł. fakturę nr (...) opiewająca na kwotę 7.495,01zł (obejmującą koszt najmu samochodu, tj.: 6715,80 zł oraz koszt dostarczenia pojazdu zastępczego poszkodowanemu – 779,21 zł). W następstwie zawarcia przez M. Ł. (cedenta) i M. M. (cesjonariusza) cesji, cedent przelał na rzecz cesjonariusza wierzytelność z tytułu odszkodowania przysługującą wobec A. (...) Towarzystwa (...) z siedzibą w W., do wysokości kosztów poniesionych w związku z najmem pojazdu zastępczego.

W następstwie poinformowania ubezpieczyciela o szkodzie związanej z kosztami najmu pojazdu zastępczego, decyzją z dnia 04 maja 2020 roku pozwane Towarzystwo (...) zweryfikowało wskazaną w ramach faktury dobową stawkę najmu pojazdu zastępczego, przyjmując jako należną za dobę najmu kwotę 99zł, akceptując wskazany czas korzystania z najmu pojazdu. Z tego tytułu (...) S.A. z siedzibą w W. wypłaciło na rzecz powoda kwotę 2557,17zł, odmawiając uiszczenia żądanej kwoty odszkodowania w pozostałym zakresie.

Przechodząc do kwestii rozważań prawnych oraz oceny zarzutów pozwanego Sąd Rejonowy wskazał, iż występujący jako powód M. M., swojej legitymacji procesowej upatrywał w zawartej z poszkodowanym M. Ł., dnia 24 kwietnia 2020 roku, umowie cesji. Przywołując treść regulacji zawartej w art. 509 k.c. 510 k.c. Sąd pierwszej instancji podkreślał,

że ważność umowy przelewu wierzytelności pozostaje uzależniona jedynie od istnienia ważnego zobowiązania, niezbędnego do zawarcia tej umowy. Zważając zatem na treść art. 822 § 1 i § 4 k.c. oraz art. 361 § 1 i § 2 k.c. Sąd ten uznał, iż w majątku poszkodowanego M. Ł. wystąpiła szkoda majątkowa, której elementem składowym były również koszty związane z najmem pojazdu zastępczego, na czas naprawy samochodu poszkodowanego, przy czym odpowiedzialność pozwanego i sama potrzeba wynajęcia samochodu nie były sporne.

Rozważając kwestię wysokości ustalonej przez powoda dobowej stawki najmu pojazdu przyjęto, że poszkodowany w wypadku ma swobodne prawo wyboru dowolnej wypożyczalni oferującej zastępcze pojazdy, jeżeli stawka najmu mieści się w kategoriach cen występujących na lokalnym rynku. Jednocześnie podnoszony przez pozwanego zarzut jakoby poszkodowany nie dołożył należytych starań celem zmniejszenia szkody, przy wybieraniu pojazdu zastępczego, nie znajdował zdaniem sądu poparcia. Poniesione przez poszkodowanego koszty uznano bowiem za celowe i ekonomicznie uzasadnione.

Sąd wskazywał również na obowiązek współpracy stron występujących w postępowaniu likwidacyjnym. Obowiązkiem poszkodowanego jest bowiem niezwłoczne zgłoszenie szkody ubezpieczycielowi, zaś analogicznym obowiązkiem ubezpieczyciela (likwidatora) poprowadzenie procesu likwidującego, w tym zaproponowanie, w razie takiej potrzeby, stosownego samochodu zastępczego, na poziomie co najmniej zbliżonym do uszkodzonego. Jak podkreślał Sąd Rejonowy pozwany nie zdołał w przedmiotowej sprawie udowodnić aby przedstawił poszkodowanemu propozycję wynajęcia samochodu wyposażonego w hak holowniczy, podczas gdy jedynie taki samochód spełniał podstawowe potrzeby poszkodowanego (uszkodzony pojazd posiadał takie wyposażenie). Sąd stwierdził przy tym, iż postawa pozwanego polegająca na poinformowaniu poszkodowanego o możliwości skorzystania z oferty najmu pojazdu zastępczego, bez wskazania negatywnych następstw wyboru pojazdu z poza oferty ubezpieczyciela, winna skutkować brakiem konsekwencji po stronie poszkodowanego. To ubezpieczyciel jako strona prowadząca profesjonalną działalność winien dochować staranności informując poszkodowanego o przebiegu, skutkach i następstwach prowadzonego postępowania likwidującego szkodę.

Co się zaś tyczy kwestii przyczynienia poszkodowanego do powstania szkody, Sąd pierwszej instancji nie dostrzegł przesłanek pozwalających uznać, iż pozwany w następstwie umyślnego działania lub rażącego niedbalstwa zdecydował się na najem samochodu, po kwocie wyższej od ogólnie przyjmowanej przez ubezpieczyciela lub na innych warunkach.

Rozstrzygnięcie w zakresie kosztów postępowania oparto na zasadzie regulacji z art. 98 k.p.c., przy czym o zwrocie nadpłaconej kwoty kosztów postępowania rozstrzygnięto w myśl art. 84 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Powyższy wyrok zaskarżył w całości apelacją pozwany (...) S.A. z siedzibą w W., zarzucając mu:

- naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.: art. 361 § 1 i § 2 k.c. poprzez błędne zastosowanie polegające na przyjęciu, iż ubezpieczyciel jest zobowiązany do naprawienia szkody w zakresie przekraczającym normalne następstwa działania z którego szkoda wynika oraz poprzez przyjęcie, iż poszkodowany nie przyczynił się do zwiększenia szkody;
- naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błąd w ustaleniach faktycznych polegający na niezgodności ustaleń Sądu z materiałem dowodowym zebrany w sprawie. Błędne przyjęcie, że przedłożona do akt sprawy faktura stanowi dowód wystarczający do uznania, iż należność z jej tytułu została uregulowana (lub nie), i wobec tego nie może ona stanowić dowodu potwierdzającego wysokość i zasadność roszczenia. Błędne ustalenie, że pozwany nie zaoferował poszkodowanemu wynajęcia pojazdu zastępczego, w sytuacji gdy pozwany złożył taką ofertę, jak również uznanie, że poszkodowanemu był niezbędny samochód wyposażony w hak holowniczy, podczas gdy z jego zeznań, oraz innych dowodów w postaci zdjęć uszkodzonego pojazdu, wynikało odmienne stanowisko. Zasadność powyższego zarzutu potwierdzała również zdaniem pozwanego okoliczność, iż poszkodowany sprzedał uszkodzony pojazd w dniu 22 kwietnia 2020 roku nie nabywając w jego miejsce kolejnego pojazdu, co świadczy o tym, iż poszkodowany nie potrzebował pojazdu posiadającego hak holowniczy.

Na kanwie przedstawionych zarzutów pozwany wnosil o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego za dwie instancje. W przypadku nieuwzględnienia powyższego wniosku pozwany domagał się uchylenia zaskarżonego wyroku w całości i przekazania sprawy Sądowi I Instancji do ponownego rozpoznania, wraz z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania.

Odpowiadając na apelację powód M. M. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w S. żądał oddalenia apelacji pozwanego w całości. Ponadto wnosil o rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego poprzez zasądzenie ich od pozwanego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego była bezzasadna.

Uwzględniając zgłoszenie przez pozwanego zarzutu naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów, tj.: art. 233 k.p.c., należało rozważyć go w pierwszej kolejności, gdyż wnioski wyprowadzone w ramach oceny przedmiotowego zarzutu implikują rozważania w kwestii pozostałych zarzutów apelacyjnych. Podkreślić należy, iż tylko prawidłowe ustalenia faktyczne, stanowiące wynik należyte przeprowadzonego postępowania dowodowego, mogą zostać wykorzystane jako podstawa oceny prawidłowości kwestionowanego rozstrzygnięcia na gruncie zrzutów w zakresie naruszenia prawa materialnego.

Na kanwie powołanej regulacji wiarygodność i moc dowodów jest oceniana przez sąd, według kryterium własnego przekonania, poprzez wszechstronne rozważanie zebranego w sprawie materiału dowodowego. Sam proces oceny dowodów sprowadza się zaś do ich zbadania i rozstrzygnięcia czy w okolicznościach sprawy wykazana została prawdziwość faktów, z których każda ze stron postępowania wywodzi skutki prawne. Zadanie sądu sprowadza się w tym przedmiocie do poczynienia ustaleń faktycznych, pozwalających końcowo na określenie stanu faktycznego stanowiącego podstawę rozstrzygnięcia.

Osąd wiarygodności i mocy dowodów zgromadzonych w konkretnej sprawie stanowi de facto istotę sądenia w zakresie obejmującym ustalenie faktów, gdyż mieści w sobie rozpoznanie przeciwnych twierdzeń stron (co do zaistniałych okoliczności), w oparciu o własne przekonania sędziego wykreowane w następstwie bezpośredniego kontaktu ze świadkami, stronami, dokumentacją i całą resztą materii dowodowej. Przedmiotowy osąd winien przy tym czynić zadość zasadom logicznego myślenia i wnioskowania, jak też uwzględniać zasady doświadczenia życiowego, stanowiące granice dopuszczalnych wniosków jak też prawdopodobieństwo wystąpienia ich w konkretnej sytuacji. O ile bowiem z określonej materii dowodowej sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i odpowiadające doświadczeniu życiowemu to, co do zasady, ocena sądu nie narusza zasad swobodnej oceny dowodów, również gdy istnieje możliwość wyprowadzenia ze zbioru tych samych dowodów wniosków odmiennych. Zarzut naruszenia reguły swobodnej oceny dowodów jest dopuszczalny jedynie gdy we wnioskowaniu sądu brak jest logiki, wykracza ono poza zasady doświadczenia życiowego lub nie uwzględnia wyraźnie dostrzegalnych związków przyczynowo skutkowych.

W realiach przedmiotowej sprawy, w ocenie Sądu Okręgowego, pozwany nie zdołał wykazać aby Sąd Rejonowy uchybił zasadom swobodnej oceny dowodów, a poprzez to dokonał błędnych ustaleń faktycznych.

Istotnie przedłożona przez powoda faktura nr (...), dokumentująca koszt najmu pojazdu zastępczego, mogła być niewystarczająca do rzetelnego ustalenia kosztów najmu pojazdu przez poszkodowanego, jednakże w celu potwierdzenia tej okoliczności Sąd pierwszej instancji dopuścił dowód z zeznań poszkodowanego jak również dowód z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego (zeznania poszkodowanego k. 94-94, opinia biegłego k. 107-111).

Celem wykazania powyższego przedłożono również zawartą przez powoda i poszkodowanego umowa najmu, z dnia 04 kwietnia 2020 roku (k. 20) z momentem podpisania której poszkodowany wyraził zgodę na zaproponowaną przez powoda, dobową stawkę najmu pojazdu. Koszty te nie odbiegały znacząco od stawek rynkowych oferowanych

przez innych przedstawicieli firm oferujących wypożyczenie aut, świadczących analogiczne usługi. Rodzaj usługi za którą wystawiona została faktura wynikał zaś z samej treści faktury oraz załączonej do pozwu umowy cesji, którą przelano wierzytelność poszkodowanego, pozwalającą na dochodzenie roszczenia (kosztów najmu pojazdu) w drodze postępowania sądowego.

Co się zaś tyczy kwestii istnienia samego roszczenia o zwrot kosztów najmu, to pozwany sam stwierdził jego wystąpienie wraz z wydaniem decyzji z dnia 04 maja 2020 roku o wypłacie odszkodowania (k. 15). W przedmiotowej decyzji zaakceptowano okres najmu jednakże przyjmując niższą stawkę za dobę w kwocie 99 zł.

Odnosząc się do kwestii złożenia poszkodowanemu przez pozwanego oferty najmu pojazdu, Sąd Okręgowy podzielił stanowisko przedstawione w uzasadnieniu wyroku Sądu I instancji.

Poszkodowany w dniu zdarzenia tj.: 04 kwietnia 2020 roku, z uwagi na potrzebę bieżącego korzystania z samochodu wyposażonego w hak holowniczy, zawarł z powodem umowę najmu samochodu spełniającego jego oczekiwania. Pozwany w dniu 08 kwietnia 2020 roku o godzinie 13:51 wystosował do poszkodowanego wiadomość elektroniczną (sms) w której poinformował go o możliwości skorzystania z wynajmu pojazdu zastępczego (akta szkody płyta k. 51), przy czym również w dniu 08 kwietnia 2020 roku, o godzinie 20:12, powód wystosował do pozwanego wiadomość email, w której poinformował o udostępnieniu poszkodowanemu auta zastępczego, jego specyfikacji oraz możliwości zamiany tego auta na auto pozwanego o tożsamym wyposażeniu.

Mając zatem na uwadze fakt, iż pozwany jako podmiot profesjonalnie prowadzący działalność likwidacji szkód nie udostępnił poszkodowanemu pojazdowi zbliżonego specyfikacją do pojazdu, który uległ wypadkowi, oraz nie poinformował poszkodowanego o skutkach wyboru samochodu zastępczego z pominięciem oferty pozwanego, ewentualne negatywne skutki tego wyboru nie mogły w sposób oczywisty obciążać poszkodowanego. Jak wynika bowiem z ugruntowanego stanowiska doktryny oraz judykatury w sporach przedsiębiorców z konsumentami to na przedsiębiorcy jako silniejszej stronie stosunku zobowiązaniowego spoczywa ciężar wykazania kwestii wzbudzających wątpliwości.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy za bezzasadny Sąd Okręgowy ocenił również podniesiony w apelacji zarzut naruszenia art. 361 § 1 i § 2 k.c. Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. przedstawił dowód, co do poinformowania poszkodowanego o możliwości udostępnienia mu samochodu zastępczego. Jednakże okoliczność ta, również w połączeniu z wyborem innego samochodu zastępczego i poniesieniem kosztów najmu pojazdu, nie przesądza o działaniu poszkodowanego, które można by uznać za przyczynienie się do zwiększenia szkody.

Wydatki za najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty wypożyczenia samochodu zastępczego zaproponowanego przez ubezpieczyciela, są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione (vide: uchwała SN z 24 sierpnia 2017 roku, sygn. akt III CZP 20/17, legalis).

Nie wszystkie wydatki pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym mogą być jednak kompensowane. Istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów (art. 354 § 2, art. 362 i 826 § 1 k.c.). Nie mniej jednak to ubezpieczyciela obciąża obowiązek zwrotu wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw, niedających się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika.

W niniejszej sprawie nie sposób było zdaniem Sądu uznać aby decydując się na natychmiastowy najem pojazdu, możliwie najbardziej zbliżonego wyposażeniem do pojazdu uszkodzonego, poszkodowany naruszył zasady minimalizacji szkody. Co więcej pozwany ubezpieczyciel nie był w stanie zaproponować poszkodowanemu samochodowi spełniającego przynajmniej jego podstawowe, niezbędne wymagania.

Trudno również nie wspomnieć okoliczności, znanej sądowi z racji orzekania w innych tego rodzaju sprawach, a mianowicie tego, że oferowane przez ubezpieczycieli (w efekcie współpracy biznesowej z innymi przedsiębiorcami) pojazdy zastępcze ze względu na współczynnik skali stanowią usługę korzystną dla ubezpieczonych (pod względem kosztów) jak i dla ubezpieczyciela. Tym niemniej oferowany przez ubezpieczyciela pojazd winien stanowić możliwie wierny substytut pojazdu uszkodzonego, który uległ wypadkowi, gdyż ten w dobie rozwoju mechanizacji często zaspokaja potrzeby właściciela znacznie wykraczające poza samo przemieszczanie się.

Na gruncie ustalonego w sprawie stanu faktycznego wynikało, iż samochód uszkodzony był wyposażony w element pozwalający na holowanie innych pojazdów i korzystanie z przyczep do przewożenia towarów co wynika wprost z dowodu rejestracyjnego (płyta CD - akta szkody k.51) . Pojazd wyposażony w tego rodzaju element był niezbędny dla uszkodzonego, co potwierdza również wybór dokonany w ramach najmu pojazdu zastępczego w firmie powoda. Uznając zatem, iż oferta pozwanego nie spełniała niewygórowanych oczekiwań uszkodzonego, najem pojazdu spełniającego te oczekiwania należało zakwalifikować jako uzasadniony koszt, podlegający kompensacie w drodze likwidacji szkody.

Konkludując należało wskazać, iż prezentowane w apelacji zarzuty zmierzały do podważenia celowości zasądzenia na rzecz powoda poniesionych kosztów najmu pojazdu, podczas gdy koszty te były racjonalne, uzasadnione i pozostawały w granicach kosztów rynkowych tego rodzaju usług.

Mając wszystko powyższe na uwadze, na mocy art. 385 k.p.c. należało orzec jak w pkt. I.

Rozstrzygnięcie w zakresie roszczenia o zasądzenie kosztów oparto na regulacji z art. 98 k.p.c. Zasądzone w pkt. II koszty stanowiło wynagrodzenie pełnomocnika powoda za II instancję określone na podstawie § 10 ust 1 pkt. 1 w zw. z § 2 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 roku (tj. z dnia 3 stycznia 2018 r. Dz.U. z 2018 r. poz. 265).

SSO Cezary Olszewski